

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ฟาดความจนให้จมลงไป

สรูปกฐินทองคำวันที่ ๒๑ กฐินทองคำได้ ๑๑๑ กอง กฐินเงินสดได้ ๕๐๒ กอง รวมเป็น ๖๑๓ กอง กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๔,๙๙๘ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๑๙ กิโล ๑ สลึง ส่วนกฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๖,๑๘๓ กอง เท่ากับเงินสด ๒๕,๘๙๒,๘๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดเวลานี้ได้แล้ว ๒๑,๑๘๑ กอง ยังขาดอยู่อีก ๖๒,๘๑๙ กอง เอาให้มันขาดไปเลยนะมันหางยาก จวนถึงวันมาแล้วยังเอาหางมาอวดพี่น้องชาวไทย ให้ตัดมันขาดสะบั้นไปเลยนะ

ที่เขาจะออกทีวีเกี่ยวกับการสัมภาษณ์หลวงตา ไม่ค่อยพอใจเท่าไรที่สัมภาษณ์ คือเราตั้งใจที่จะสงเคราะห์ที่มาสัมภาษณ์ นาน ๆ มีครั้งหนึ่ง ก็เลยสงเคราะห์ตามอัธยาศัยของเราที่ว่าจะให้เหมาะตามอัธยาศัย ที่นี้เวลาถามมารู้สึกจะมีอะไร ๆ การตอบก็เลยไม่ตั้งใจ ๆ แล้วเตรียมจะพุ่งก็บอกว่าเวลาหมดแล้ว อ้าย โมโหนะเรา ไม่ได้ตั้งใจเลย ออกทีวีแต่ละครั้ง ๆ คนจะดูทั่วประเทศ โอกาสที่จะดูจากทีวีนั้นไม่ใช่เรื่องอย่างนี้จะมียู่ทุกวัน นาน ๆ มีทีหนึ่ง เราเลยตั้งใจสงเคราะห์ แล้วแต่ผู้ถามถามมาอย่างไร เราจะชี้แจงตามนั้น แต่ถามมาไม่ค่อยมาก การตอบของเราที่เพิ่งเริ่มเท่านั้นเอง หมดแล้ว

(ลูกศิษย์อ่านจดหมายคนไทยไปอยู่ญี่ปุ่น ส่งเงินกฐินทองคำช่วยชาติมาถวาย) ฟังแล้วอนุโมทนาด้วยกันนะ กุศลเจตนาของเขาที่เขาออกไปอยู่เมืองนอก ยังอุตส่าห์ส่งมาเปิดทางหนุนเข้าเมืองไทยเราคือคลังหลวง เปิดให้คลังหลวง คลังหลวงเป็นหัวใจของชาติ จึงเป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุดทีเดียว ยังอุตส่าห์ส่งมา ๆ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนทางเมืองนอก เมืองนามีเยอะ เราไม่ค่อยได้ระบุงเลย ๆ ส่งมาเรื่อย ๆ คือคนไทยเราไปอยู่เมืองนอก ส่งมาช่วย ๆ เรื่อยมาอย่างนี้แหละ เราอยู่เมืองไทยด้วยแล้วก็ได้ทำทุก ๆ วันนี่ก็เป็นบุญของเราอย่างมากแล้วนะ ให้พากันอุตส่าห์พยายาม เราไม่ช่วยชีวิตของเราชาติไทยของเราจะให้คนอื่นเขามาช่วย นอกจากคนชาติไทยของเราที่รู้สึกจะไม่ค่อยมีแล้วนะ ให้คิดเห็นจุดนี้ให้หนักนะ เราเป็นผู้รับผิดชอบ

คิดดูซิตั้งแต่เขาอยู่เมืองนอกเมืองนาซึ่งเป็นคนไทย ยังอุตส่าห์ส่งมาหนุนทางนี้ ๆ เขาไม่ได้ทำชาติไทยให้ล่มจม เขามาหนุนชาติไทย ออกไปที่ไหนเขาก็มาหนุนชาติไทย เราจึงไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะบีบบังคับทำลายชาติศาสนาของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นองค์ศาสดาเอกให้จมลง ชัดกั้กับเขาที่อยู่เมืองนอกมากที่สุดทีเดียว นี่ที่เราพยายามหนุน

ทุกคน ๆ นี้ถูกต้องแล้วกับทางเมืองนอก กับทางเมืองไทยเราเข้ากันได้แล้ว ให้พากันพยายามอย่างนี้ทุกคนนะ นี่ตอบจดหมายก็ตอบกันอย่างนี้แหละ

ให้พยายามทุกคน ๆ นะพี่น้องทั้งหลาย คราวนี้เป็นคราวยิ่งใหญ่ไม่ใช่บ่อยเหมือนกัน ชาตเราทั้งชาติรวมกันทุ่มลงทีเดียว ฟาดความจนให้มันจมลงไป เอาความมั่งมีศรีสุขหนุนขึ้นมาเป็นสง่าราศีแก่ชาติไทยของเรา แล้วพูดอวดโลกได้ว่าคนไทยทั้งประเทศได้ช่วยชาติของเราเต็มกำลังความสามารถ เวลานี้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน อยากรู้ก็อย่าให้ขาดนะ เพราะว่าหลวงตาบ๊วยตายไปเสียทองคำนี้ก็ไม่ควรที่จะให้ขาด ควรจะตามรอยไป เอาอันนี้เป็นกุสลาตามหาหลวงตาบ๊วยนะ เอาทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ ถ้าหลวงตานำพี่น้องทั้งหลายยังไม่ถึงขีดถึงแดนแล้ว คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วมาตายเสียก่อนนี้ ก็ให้พี่น้องทั้งหลายตามรอยเข้าไป เอาให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้ว อุทิศส่วนกุศลไปถึงหลวงตาเข้าใจเธอ

หลวงตาจะไม่เอาอะไร จะรอเอาทองคำ ๑๐ ตันเท่านั้น อย่างอื่นไม่เอาทั้งหมด ตายก็ตายด้วยความเป็นห่วงทองคำ ๑๐ ตันนี่ละ เราก็กพยายาม ถึงได้เดือนพี่น้องทั้งหลาย เรื่องสังขารร่างกายมันไม่ค่อยแน่นักนะ วันหนึ่งเป็นอย่างหนึ่ง ๆ อยู่ออย่างนั้น แต่จิตใจนี้แน่วตลอด เป็นความมุ่งมั่นต่อจุดที่หมายคือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน นี่เป็นจุดที่หมายของเรา ส่วนดอลลาร์ตามกันไปเคียงข้างกันไป จะได้เท่าไรเราก็ไม่ว่า แต่เราคิดอยู่ลึก ๆ อันหนึ่งก็คือว่า ดอลลาร์ไม่น่าจะต่ำกว่า ๑๐ ล้านนะ เวลานี้ก็ได้ ๗ ล้านแล้ว ส่วนเงินสดไม่ค่อยได้เวลานี้

ปกติเวลานี้ก็ไม่ค่อยมีใครโอนเข้ามา ๆ ก็จะเป็นเพราะช่วยมานานหลวงตาก็อ่อนไป ลูกศิษย์ลูกหาที่คอยหมุดกำลังวังชาเช่นเดียวกัน แต่หัวหนายังอ่อน บริษัทบริวารจะไม่อ่อนไต่ยังงี้ ก็ต้องอ่อน เงินโอนเข้าสู่ธนาคารจึงไม่ค่อยมีระยะนี้ มีแต่ออกสด ๆ ร้อน ๆ อย่างนี้เรื่อย ๆ ไป แต่ทองคำมันมีความมุ่งมั่นอยู่ที่ ๑๐ ตันไม่ลดละ ให้พยายาม หลวงตาตายไปแล้วทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี่จะเป็นที่อุณหนาฝาคั่งของพี่น้องทั้งหลายตลอดไปนะ ลูกเต้าหลานเหลนของเราทั้งหลายจะได้ชมบาร์มีของพ่อของแม่ ปู่ย่าตายาย ที่วางมรดกเอาไว้ แล้วก็สืบทอดกันไปเรื่อย ๆ นี่แหละคุณค่าแห่งชาติไทยของเราสูงอยู่ตรงนี้ หัวใจของชาติอยู่ที่ทองคำ เราถึงได้เน้นหนัก ๆ ในทองคำ

เราไม่ได้ทำอะไรสุ่มสี่สุ่มห้านะ การที่จะออกประกาศถึงขนาดนี้ก็ได้อพิจารณาเต็มกำลังแล้ว ต่อชาติไทยของเราทั้งประเทศ จึงได้บิกบินออกมา ประกาศท้องเรื่อยมาอย่างนี้แหละ ขอให้พากันอุทิศสำหรับพยายามทุกคน ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เวลานี้เราก็ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ที่ยังขาดอยู่นี้ก็ ๕ ตันกว่าเท่านั้น ไม่เหลือปากว่าแรงของชาติไทยเรา เอาให้ได้ทุกคน ๆ หนักเข้าไป ๆ มันก็ถึงเอง เวลานี้ยังอยู่ ๕ ตันกว่า ให้ภุณินี้ผ่าน

ไปเสียก่อน คือกฎนี้ก็เป็นที่ยอมรับทั้งทองคำ ทั้งเงินสด เงินสดก็จะหมุนเข้าไปหาทองคำ เวลานี้เข้าบัญชี ทางนี้ก็เข้าบัญชีทางนี้ เงินสดที่น้องทั้งหลายบริจาคนี้เข้าบัญชีทางนี้ ถ้าได้มาทางโน้นหรือใครโอนมาทางบัญชีทางกรุงเทพฯ ทางโน้นก็เข้าทางโน้น พอเงินผ่านไปแล้วเท่านั้นแหละ รวบรวมทองคำได้เท่าไร ที่นี้ก็ไปถอนเอาหมดเลย เงินเพื่อกฎที่เราฝากไว้ธนาคารทั้งทางกรุงเทพฯ และอุดร ออกมาหมดในจำนวนกฎนี้ และเข้าซื้อทองคำ แล้วมาบวกกันกับทองคำที่สำเร็จรูปมาแล้วนี้ได้เท่าไร แล้วที่นี้จะเข้าหลอมแหละ พอไม่พอก็จะหมุนกันที่นี้ละ

คือยังไงเราจะไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะไม่ให้ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล ในคราวมอบคลังหลวงคราวนี้ให้ได้ ๕๐๐ กิโล จึงต้องรวมทั้งเงินสดทั้งทองคำสำเร็จรูปมาเรียบร้อยแล้ว เข้ากันเป็นจำนวนเท่าไร ที่นี้หลอม กะว่าจะให้ได้ ๕๐๐ กิโล นี่เป็นครั้งหนึ่ง ต่อไปเราก็เอาอีก ๆ เรื่อย ๆ ก็ถึงเอง นี่ได้ ๕,๒๘๔ กิโลครึ่งแล้ว เวลานี้ก็ยังเหลืออยู่ ๔,๐๐๐ กว่า ให้พยายามทุกคน ๆ

งานนี้คนจะมากแหละ เราจึงเดินเข้าไปในครัวไปเที่ยวเตื่อน เช่น ศาลาในครัวนั้นของอย่าทิ้งระเกะระกะ ให้เก็บไว้เป็นที่พื้นฐาน เวลาคนมามีความจำเป็นจะนั่งจะนอนก็ขอให้ทั้งกายลงได้ที่นั่น ๆ อย่าให้มีแต่สิ่งของที่เคลื่อนกลาดสาดกระจายไม่เหมาะ เมื่อเช้านี้เดินเข้าไปบอก เพราะเหตุที่ได้จะเข้าไปโน้นคือเมื่อเช้านี้ออกไป เพียงสว่างแล้วออกไปคนมาแน่นแล้ว ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่วันงาน เต็มหมดเลย เราเดินออกไปแล้วก็เดินไปทางโน้น คือเขาทำห้องน้ำห้องส้วมอยู่ทางด้านโน้นไปดู เมื่อวานนี้ออกไปคนมาก พอโผล่ไปประตูคนมันแน่น แล้วมองไปทางโน้นเห็นเขากำลังทำอะไรอยู่ เราไม่แน่ใจว่าเขาทำอะไรกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเช้านี้จึงออกแต่เข้าไปโน้นเลย ไปดู อ้อ เขาทำห้องน้ำห้องส้วมอยู่ทางโน้น เข้ามาคนแน่นแล้วนั้น เขารอใส่บาตรเต็ม เราก็มามาแบบหลวงตาตาบอดนะ มากี่รูมอยู่ตามข้าง ๆ แหละ เฉยเลย

เขาเอาทุกแบบ บางทีก็อ้อมหมามาให้เราทักหมาเราก็เฉย อ้อมอะไร ๆ มาให้เราทัก เขารู้นิสัยว่าเราชอบกับหมา วันนั้นไม่ชอบ เมื่อเช้านี้ไม่ชอบทั้งหมาทั้งคนเลย มาเฉยเลย เขาก็คงจะแปลกตาแปลกใจ เพราะแต่ก่อนเรากับหมามันเอากันดี เขาอ้อมหมาน่ารักนะ น่ารักก็ตามกูไม่รักคราวนี้ กูจะรักอยู่ในกูไม่แสดงรักข้างนอก เราบอกรายนั้น เดินเฉยเลย ไม่นั่งพูดคำหนึ่งนี่จะรู้ม ไม่เอา ไม่มองดูใครเลยหลับตามาเรื่อยดูนั้นแล้วก็ไปดูทางโน้นดูหลายแห่ง มาเราอะไรที่ควรจะแนะนำบอกเราจะเป็นคนสั่งนะ เรื่องราวที่ไปดูนะ อะไรบกร่องตรงไหน ควรแก้ไขตัดแปลงตรงไหนก็สั่งทางนี้เขาก็ไปทำตามนั้น ๆ ที่จะไปดูทุกเวลาล่าเวลาโอ้ย.ไม่ได้แหละ เป็นอย่างที่ว่านี้แน่น ๆ เห็นคนมาก ๆ แล้ว

นี่เขามาธรรมดาแล้วคนก็ขนาดนี้ ยิ่งจะเป็นวันงานแล้วทำยังไง เป็นห่วงเป็นใย
ภายใน จะพักจะนอนกันยังไง มาบึ่งนี่ก็เข้าไปข้างในไปสั่งเขาที่อยู่ในครัว บอก ของ
อะไรที่ถึงเกลื่อนกลาดนี้ให้เก็บ ทุกสิ่งทุกอย่างให้เก็บให้เรียบร้อยนะ เราบอกอย่างนั้นถึง
ได้ออกมา วันนี้จะไม่เทศน์อะไรมาละ เพราะได้พูดเรื่องราวมากต่อมากแล้ว มัน
เหนื่อยหลงตาให้พักเสียบ้างนะ โอ๊ย.เหนื่อยจริง ๆ นะ เทศนาว่าการไม่ได้หยุดได้
หย่อน

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.in.th